

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

«ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ»,

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐκ μέρους ἑνὸς τῶν εὐνούχων τοῦ Καζίνου ἐδόθη τὸ σύνθημα, ὅπερ ἐν χορῶ ἐπαναλαμβάνουσι αἱ ἀνὰ τὸν Νομὸν φίλα τῷ Καζίνῳ φρονούσαι ἐφημερίδες καὶ ἦδη τὸ σοφίστευμα τῆς «Ἀκροπόλεως» ὡς μέγα διὰ τὸν Βενιζελικὸν ἀγῶνα χρησιμεύει ἐπιχείρημα.

Ἀληθῶς, ὁ ἀποθεωθεὶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κοινωνιστῶν Λασσάλ, ἐσύστησεν εἰς τοὺς ὁμόφρονας νὰ παραδώσωσιν εἰς χεῖρας ἑνὸς ἄλλου τὴν δύναμιν τῆς μερίδος τῶν ὥστε νὰ ἔχη τὴν προσήκουσαν δύναμιν καὶ ἐπιβολὴν ἐν ταῖς ἐνεργείαις πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ἰδεῶν τῆς μερίδος του.

Ἀλλὰ τὸν ἕνα τοῦτον ἠθέληεν ἀνθρωπὸν εἰς τοῦ ὁποίου τὴν διάνοιαν, τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν καλὴν θέλησιν νὰ ἔχωσι πλήρη ἐμπιστοσύνην.

Τὰ χαρακτηριστικὰ ὅμως ταῦτα τίς ἐκλογεὺς δύναται ἐν πεποιθήσει νὰ εἴπῃ ὅτι εὕρισκει εἰς τὸν κ. Βενιζέλον;

Τίς πολίτης Ἑλλῆν σήμερον δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, ὃν ἡ κατὰ τὴν 28 Νοεμβρίου 1910 ψυχολογικὴ κατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ περιέβαλε δι' ἑλπίδος τῆς δυνατῆς δυνάμεως, δι' ἧς λαὸς περιέβαλεν ἕνα ἀνθρώπον, ἐγένετο ἡ σφύρα ἣν ὄνειροπόλησεν ὁ Λασσάλ;

Ὁ Λαὸς, φερόμενος ἀσυνειδήτως πρὸς μίαν μεταβολὴν, οὔτε διησθάνετο τι, οὔτε ἐπίστευεν, ἀλλὰ, τρεφόμενος, ὡς οἱ κενοὶ τῶν βροτῶν, μὲ ματαίαις, ἐλπίδας παρέδωκε τὴν παντοδυναμίαν εἰς τὸν Βενιζέλον, ἵνα περιορίσῃ τὴν ὑποτιθεμένην σπατάλην τοῦ Δημοσίου πλοῦτου, ὑποβιβάσῃ τὴν θεωρουμένην καταθλιπτικὴν φορολογίαν, ἐνισχύσῃ τὰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας κατὰ τρόπον ἱκανὸν νὰ ἐπιβάλῃ ἐν δέοντι τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰ δικαιώματά μας ὡς ἔθνοιοι ἐλευθέρου, κυριαρχικὰ ἀσχοῦντος δικαιώματα.

Ἡ ἐργασία τοῦ ἀνθρώπου, ὃν μὲ σχεδὸν δικτατορικὴν δύναμιν περιέβαλεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὑπέπεσεν ἦδη εἰς τὴν λαϊκὴν ἀντιλήψιν. Οὐδεὶς φρονούμεν ἀγνοεῖ, ὅτι τὸ 1909 οἱ κ. κ. Θεοτόκης καὶ Ράλλης διῶκον μὲ προϋπολογισμὸν ἐξόδων 126,000,000, ὧν 3,500,000 ἐδίδοντο ὡς προικοδότησις εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ 1,500,000 εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, ἐνῶ σήμερον ὁ κ. Βενιζέλος δαπανᾷ 143,000,000, ἀνευ ἰδιαιτέρων πρὸς τ' ἀνωτέρω ταμεῖα προικοδοτήσεων, διότι τὰ εἰσοδήματά των περιέλαβεν εἰς τὸν Γε-

νικὸν Προϋπολογισμὸν, κατὰ συνέπειαν αὐξάνει τὰς δαπάνας κατὰ 22,000,000.

Τὰ παλαιὰ κόμματα ἐμελέτων τὴν κατὰλληλον διαρρυθμίσει τῶν φορολογικῶν νόμων, ἵνα οὕτως ἐπέλθῃ ἡ προσήκουσα κατανομή τῶν φορολογικῶν βαρῶν καὶ ἐλαφρυνθῶσιν αἱ λαϊκαὶ τάξεις. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεβάρυνε τὸν λαὸν μὲ ἐπαχθεστάτους φόρους 18,000,000 δραχμῶν καὶ ἠύξῃσεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀργομισθῶν κατὰ ἑκατοντάδας, αὐξήσας ἅμα καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐνῶ περὶ τοῦ οὐ φροντῖς Ἰπποκλείδῃ.

Τὰ παλαιὰ κόμματα ἐμερίμνησαν καὶ νομοθετικῶς καὶ ἐργῶ περὶ τῆς πολεμικῆς ὀργανώσεως τῆς χώρας, μεθοδικῶς καὶ κατὰ τρόπον ἱκανὸν νὰ παράσχῃ εἰς τὴν χώραν ἐν τῇ εὐθέτῳ ὥρᾳ στρατὸν ἑτοίμον πρὸς δράσειν, μὲ στελέχη ἄρτια καὶ οὐχὶ τὸ ἀνθρωπομάζωμα τὸ ἀγελαῖον τοῦ 1897. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀφαιρεῖ τὰ στελέχη, δι' ὧν ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως θὰ ἐπλαισιοῦντο αἱ ἐφεδρεῖαι καὶ οὕτως εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐπιστρατευώμεθα, ὡς ἐν ἔτει 1897 καὶ θὰ διεξάγωμεν τοὺς ἐθνικοὺς πολέμους, ὡς ἐν ἔτει 1897, δηλαδὴ φεύγοντες καὶ πάλιν προτροπάδην πρὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Κατηγοροῦν τῆς ἀφύγου στάσεως τῶν παλαιῶν κομμάτων οἱ θερμοκέφαλοι Ἑλληγες Ταρταρίνοι, οἱ ἀπερίσκεπτοι Ἑλληγες σωδινισταί, ἀλλ' ἡ ἀφογος ἐκείνων στάσις προήγε διαρικῶς τὰ ἐξωτερικὰ ἡμῶν ζητήματα, ἐνῶ ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἐξελιπάρησε τὴν περιύβρισιν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ὑπὸ τῶν ξένων καὶ κατὰ τοιοῦτον ἀναξιοπρεπῆ τρόπον, ὥστε φιλέλλην Βουλευτῆς, ἐπερωτήσας ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐπερωτήσεως, ἵνα μὴ τόσῳ ἐπισήμως ὑποστῇ τὸν ἐπαισχυντότερον τῶν ἐξευτελισμῶν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ὁ κηρύξας ἐπιχόμερον τὴν Κρήτην, ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ὁ χάριν τῶν ἐγκαινιζομένων ἦδη πολιτικῶν ἀνταγωνισμῶν μετατρέψας τὸ Κρητικὸν ζήτημα ἀπὸ Εὐρωπαϊοτουρκικοῦ εἰς Ἑλληνοτουρκικὸν καὶ ἴσως τοῦτο γίνῃ ἡ κυρίως ἀφορμὴ τῆς ἀνακατοχῆς τῆς νήσου ὑπὸ τῶν διεθνῶν ἀγρημάτων. Ὁ κ. Βενιζέλος τέλος εἶναι ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Διαδόχου εἰς Βουλγαρίαν, ἵνα οὕτω κατορθώσῃ νὰ δημοσιεύσῃ τὸ περὶ τῶν οἰκονομικῶν μας ἐκεῖνο περιλάλητον ἄρθρον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀνέγνω ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τοὺς χειροκροτοῦντας ξυλανθρώπους, εἰς τὰς Βουλγαρικὰς ἐφημερίδας «Δνέβικ» καὶ «Βεστέρα Πόστα» μὲ θυσίαν πολλῶν πλείστον ἐθνικῶν δικαιωμάτων, ὡς μετ' ὀλίγον θὰ μάθωμεν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ καπετάνιος διὰ τοὺς καρποὺς τοῦ ἔργου τοῦ ὁποίου ζητοῦσιν οἱ εὐνούχοι τοῦ Καζίνου καὶ τὰ ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας κοπέλια τοῦ κόμματος, τὴν ἐπὶ μίαν ἐτι τετραετίαν παραμονὴν του εἰς τὴν ἀρχὴν. Ἡμεῖς ὑπομινύσκομεν εἰς τὸν λαόν, ὅτι Κρῆς ἦτο ὁ πλοίαρχος ἐκεῖνος ὅστις ἐτσάκισεν εἰς τὸν πρῶτον βράχον ὃν συνήνητησεν εἰς τὴν πρῶραν τοῦ τὸ διοικούμενον ὑπ' αὐτοῦ πλοῖον, φρονῶν ὅτι «ἐσώθηκεν ὁ γιαλὸς» καὶ ὅτι ὁ Μεσσίας, Κρόμβελ, Σταμπούλωφ—ἀγνοοῦμεν ἂν τῷ ἀπεδόθη καὶ ἄλλο κοσμητικὸν παρεπώνυμον—Βενιζέλος εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν, ὁ ἀνθρωπὸς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν οὐ θὰ ἐκλείψῃ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ὁ γιαλὸς, ἂν μὴ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς σπεύσῃ ν' ἀποστείλῃ αὐτὸν ἐκεῖ ὅθεν ἦλθεν τὴν 11 Μαρτίου. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀποτελεῖ τὸν μεγαλειότερον κίνδυνον διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν, ἂν μὴ ἐκδιωχθῇ πρὶν ἢ ἱκανωθῇ νὰ διεξάγῃ τὴν ἀντιπολίτευσίν του, ὅτε μὲν ἀπὸ τὸ Θέρισσον καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τὸ Γουδί.

***

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Σπεύδει ἡ κυβέρνησις νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν χάριν δημοσκοπίεζ τὸν Νόμον περὶ μειώσεως τοῦ φόρου τῆς σακχάρως, φρονούσα ὅτι ὁ λαὸς ἐπίστευεν ὅτι πρὸς χάριν του προέβη εἰς τὴν μείωσιν ταύτην. Ὁ λαὸς γνωρίζει πρὸ καιροῦ ὅτι τὸ λαθρεμπόριον τῆς σακχάρως καὶ τοῦ πετρελαίου τοιαῦτα παρεῖγον βήγματα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ὥστε ἀπὸ μακροῦ ἐγένετο ἡ σκέψις τῆς μειώσεως τοῦ δασμοῦ, ἀλλ' ὅτι ἔνεκεν τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων ἀνεβάλετο ἡ μείωσις. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τὴν ὑπεστώσαν κυβέρνησιν, κατ' ἐπανάληψιν δὲ τὰ ὅργανά της ἀνέγκρατον τὴν πρὸς μείωσιν πρόθεσίν της, ἣν ὅμως παρεκώλυον αἱ πρὸς τὴν Αὐστριακὴν κυβέρνησιν διαπραγματεύσεις, πρὸς συναψίν ἐμπορικῆς συμβάσεως παρεχούσης ἐκπτώσιν δασμῶν εἰς προϊόντα Ἑλληνικὰ εἰσαγόμενα κατὰ μεγάλης ποσότητος εἰς Αὐστρίαν.

Ἄλλ' ἦδη ἐπέστη ὁ καιρὸς τῶν ἐκλογῶν τὸ δὲ συμφέρον τοῦ Καζίνου ἐκρίθη ἀνώτερον ἀπὸ τὸ τῶν Ἑλλήνων παραγωγέων. Ἡ στραφίς, τὰ σύκα τῶν Κελαμῶν, τῆς Ἀνδρου, τῆς Τήνου ἀφέθησεν εἰς τὴν τύχην των καὶ ὁ δασμὸς τῆς ἐξ Αὐστρίας καὶ μόνως εἰσκαυόμενης εἰς τὴν Ἑλλάδα σακχάρως ἐμειώθη ἀνευ ἀνταλλάγματος, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τὸ λαθρεμπόριον θὰ ἐκλείψῃ καὶ τὸ Δημοσίον θὰ εἰσπράττῃ ἀκέραια τὰ ἐκ τοῦ δασμοῦ τούτου δικαιώματα του. Ἄν κατὰ σύμπτωσιν ἀνακουφίζεται καὶ ὁ λαὸς, τόσῳ τὸ καλλίτερον, διότι παρέχεται εἰς δεξιούς διαχειριστάς μέγα ἐκλογικὸν κεφάλαιον. Ἄλλὰ τί ὠφελεῖ τὸν λαὸν τὸν βαρυνθέντα μὲ δέκα ὀκτὼ ἐκτομύμια φόρους ἢ ἐκ τῆς σακχάρως ἐλάφρυντις, ἢ ἀνα-

